

[J. K. Hansen]

Begrundelse

Af Forsvarsministeriets skrivelse (1. kt. 87-2400-4 0573) af 5. april 1989 til Sønderjyllands Amt fremgår der ikke på nogen måde økonomiske beregninger over, hvad en flytning af sergentskolen til Odense og en flytning af signalopklaringskompagniet fra Sønderborg til Tønder vil koste, og om de beløb, der gennem en række år er anvendt til udbygning af Sønderborg Kaserne (bortset fra skydebanen), blot er spildte.

Svar (20/4 89):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Forsvarets statistik for de seneste 15 år viser, at der er investeret 17,4 mio. kr. i bygninger, uddannelsesfaciliteter m.m. (eksklusive skydebanen) i Sønderborg.

Tilsvarende er der i Odense, herunder til ammunitionsmagasiner til brug for flyvevåbnet m.v., investeret 58,8 mio. kr.

Det skal i tilknytning hertil bemærkes, at befalingsmandsuddannelserne i de kommende år bl.a. kræver en indkvarteringskapacitet til yderligere ca. 200 mand, hvorfor den nuværende kapacitet i Sønderborg ikke vil være tilstrækkelig. Seneste skøn viser, at der i Sønderborg skulle investeres yderligere ca. 35 mio. kr. for at leve op til de fremtidige krav. En anvendelse af Søgårdlejren som anneks til Sønderborg vurderes i den forbindelse ikke som hensigtsmæssig. De nødvendige investeringer ved Sergentskolens flytning til Odense vil beløbe sig til ca. 30 mio. kr.

Spm. nr. S 765

Til *energiministeren* (13/4 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren uddybe og begrunde sin udtalelse om, at der skal findes kompenserende afgiftsindtægter, hvis afgiften på benzin- og olieprodukter skal sænkes?«

Begrundelse

Det er forkert, at ministeren kræver andre afgifter/afgiftsforhøjelser, hvis der opnås enighed om nedsættelse af benzin- og oliepriserne.

Spørgeren mener, at ministeren stiller krav om noget fiktivt, eftersom afgiftsforøgelsen i foråret skyldtes stigende energipriser.

Disse stigninger på f.eks. benzin kunne ministeren ikke vide noget om, da finansloven for 1989 blev vedtaget, og derfor er det også klart, at disse ekstra indkomster fra afgifter blot kan standses, uden at der skal sættes noget andet i stedet.

Svar (25/4 89):

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Aftalen om regulering af energiafgifterne blev indgået i foråret 1986 mellem den daværende regering og Det Radikale Venstre. Energiafgifterne er i henhold til denne aftale blevet reguleret i efteråret 1986 og i efteråret 1987.

Aftalen indebærer, at der skal indledes forhandlinger mellem aftalens parter om en eventuel regulering af energiafgifterne, når råoliepriserne opgjort på nærmere angivne måder har ændret sig 10 pct. siden sidste regulering. Udgangspunktet for en eventuel regulering er forbrugerpriserne i foråret 1986 efter forhøjelsen af energiafgifterne i forbindelse med påskepakken.

Om en sådan regulering helt eller delvis gennemføres, afgøres ved forhandling mellem parterne. I 1988 var der således to gange grundlag for at øge energiafgifterne, men der var enighed blandt parterne om at undlade at gennemføre en sådan forøgelse.

Jeg kan oplyse, at der efter aftalen er grundlag for at sænke afgifterne på olieprodukter og tillige grundlag for at øge disse på kul og elektricitet. I forbindelse med de aktuelle forhandlinger om regulering af energiafgifterne ønsker regeringen imidlertid på baggrund af den økonomiske situation, at en regulering af energiafgifterne så vidt muligt skal være finanspolitisk neutral. Dette synspunkt har under forhandlingerne mødt forståelse hos de øvrige parter bag aftalen.

Det er på denne baggrund, at regeringen nu fremsætter en lovpakke om regulering af energiafgifterne m.v.

Jeg skal afslutningsvis bemærke, at man af begrundelsen for spørgsmålet får det indtryk, at energiafgifterne skulle være blevet forøget i løbet af foråret 1989, og at afgifterne kunne reduceres alene ved at neutralisere denne forhøjelse. Det skal i denne forbindelse erindres, at alle energiafgifterne er udformet som mængdeafgifter, der ikke følger med prisudviklingen, således som værdiafgifter gør. Forårets stigende